

DAZIBAO

HANDMADE NEWSPAPERS

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο Μάριος Σπηλιόπουλος παρουσιάζει στην νέα του έκθεση 114 έργα, για το «εφήμερο» των εφημερίδων, μια αναστοχαστική ματιά, πάνω στην επικαιρότητα των 9 τελευταίων χρόνων (2010-2019), όπως την κατέγραψαν τα έντυπα μέσα ενημέρωσης, (εφημερίδες, περιοδικά, διαφημιστικά φυλλάδια κ.ά).

Επεμβαίνοντας πάνω στο σώμα του τυπωμένου χαρτιού, με το χρώμα, το κολάζ και το σχέδιο, με διαγραφές και επισυνάψεις, με αλλαγές τίτλων και παραμορφώσεις, ο Σπηλιόπουλος σχολιάζει τα γεγονότα και τις αποτυπώσεις τους, αλλάζοντας τη μορφή και το περιεχόμενο της τυπωμένης σελίδας, σε μια προσπάθεια να εκφράσει την προσωπική του θέση απέναντι στα γεγονότα, δημιουργώντας μια δική του αφήγηση για την πρόσφατη ιστορία.

Με αναφορά στα “Dazibao” (Νταζιμπάο) - Dazibao στα κινέζικα σημαίνει κατά λέξη «χειροποίητη αφίσα με μεγάλους χαρακτήρες» και σε ελεύθερη απόδοση «χειροποίητη εφημερίδα τοίχου». Στην αυτοκρατορική Κίνα υπήρχε η παράδοση της ανάρτησης dazibao από τους πολίτες είτε για να διαμαρτυρηθούν για πράξεις ή παραλείψεις της διοίκησης είτε για να θέσουν σε δημόσιο διάλογο πολιτικά ή ηθικά ζητήματα. Αυτή η παράδοση αναβίωσε κατά την «πολιτιστική επανάσταση» της Κίνας και χρησιμοποιήθηκε από τους ερυθροφρουρούς σαν εργαλείο επίθεσης εναντίον των πολιτικών αντιπάλων του Mao Zedong-. Ο Μάριος Σπηλιόπουλος κρεμάει τα δικά του “Dazibao” στους τοίχους της γκαλερί, προσκαλώντας τον θεατή – αναγνώστη να συμμετάσχει σε μια ιδιόμορφη επαν-ανάγνωση των γεγονότων.

Πρόκειται για μια επίπονη και επίμονη χειρωνακτική δουλειά πάνω στα αυθεντικά φύλλα των εντύπων ενημέρωσης, σε μια μεταιχμακή εποχή για τον έντυπο τύπο, όπου τα ψηφιακά μέσα εκτοπίζουν το τυπωμένο χαρτί, ενώ ο τοίχος του facebook μοιάζει να αποτελεί τη σημερινή εκδοχή των “Dazibao”.

Οι “Handmade Newspapers”, οι «Χειροποίητες Εφημερίδες», του Μάριου Σπηλιόπουλου μας μεταφέρουν στην «προοθονική» εποχή (την εποχή πριν από την οθόνη του υπολογιστή), και ανασύρουν τη σημασία της ενημέρωσης μέσω των εντύπων και την επίδρασή τους στη ροή των γεγονότων που δημιουργούν την Ιστορία.

Τα “Dazibao” του Μάριου Σπηλιόπουλου συνθέτουν ένα είδος προσωπικού ημερολογίου 114 ημερών - είναι σαφής εδώ, η αναφορά στο πολιτικό σύνθημα «Ένα-Ένα-Τέσσερα» της δεκαετίας του 60-. Και, ταυτοχρόνως, ένα είδος μνημείωσης του εφήμερου των εφημερίδων, μέσα από τη «λοξή» ματιά του καλλιτέχνη, που με την ζωγραφική του πράξη σχολιάζει σκωπτικά συμβάντα της τρέχουσας επικαιρότητας, μεταφέροντας στο «εδώ και τώρα» τα παρελθόντα, που επηρέασαν την καθημερινότητα μας τα τελευταία χρόνια.

Από τα κείμενα του καταλόγου που συνοδεύει την έκθεση:

Ο Χ.Γ. Λάζος γράφει:

«... Η εικαστική παρέμβαση του Μάριου Σπηλιόπουλου στο σώμα των εφημερίδων ακολουθεί δύο δρόμους: έναν δρόμο κριτικής και ανατρεπτικής ειρωνείας και έναν δρόμο επιλογής και ανάδειξης στοιχείων που θεωρεί σημαντικά. Με αυτόν τον τρόπο κάθε έργο είναι και μια δική του «χειροποίητη εφημερίδα». Τα θέματα που επιλέγει είναι κυρίως πέντε: πολιτική επικαιρότητα, διαφημίσεις καταναλωτικών προϊόντων, συνήθως φαγητών, πολιτιστικά, επιστήμες και αθλητικά. Χωρίς αυτή η απარიθμηση να είναι εξαντλητική, αναδεικνύει ένα μεγάλο μέρος των στοιχείων –των σημαντικών ή ασήμαντων συμβάντων- που συγκροτούν την επικαιρότητα, την καθημερινή πραγματικότητα όλων μας, τον ιστό που υφαίνεται καθημερινά και είναι η ζωή και ο κόσμος μας... Η έκθεση, από αυτή τη σκοπιά, είναι ένα παράδειγμα και μια υπόμνηση σε κάθε πολίτη ότι κανείς δεν μπορεί να τον απαλλάξει από το καθήκον να σκέφτεται με το δικό του μυαλό. Αυτή είναι η προϋπόθεση της ελευθερίας και της αυτονομίας...»

Ο Τάκης Κουμπής, αναφέρει:

«...Αυτή την ατέρμονη έκρηξη των εικονο-φράσεων «ευαγγελίζεται» ο Μάριος Σπηλιόπουλος. Με αφετηρία την εμπειρία του νταζιμπάο, και την επιλογή ορισμένων φύλλων από τον ελληνικό και διεθνή τύπο ως υπόστρωμα, δημιουργεί 114 νέα φύλλα, ένα είδος προσωπικού ημερολογίου, όπου η εικόνα-τεχνούργημα αναδύεται χάρη στο μοντάζ παραθεμάτων παρελθόντων χρόνων και στην πληθυντική ανάκρουση φράσεων και εικόνων. Ένας ποιητικός σκωπτικός μηχανισμός τίθεται προς χειρωνακτική χρήση, διαμέσου παραποιήσεων, διαγραφών, παρεκτροπών, υπονομεύσεων, αναστροφών, χρωματικών διαστίξεων, υπερθέσεων... Εν κατακλείδι, το μεθοδικά σκωπτικό, ζωγρα-φωτο-γραφικό μοντάζ του Μάριου Σπηλιόπουλου, ανατέμνει την περίοδο της πρόσφατης «κρίσης», επιχειρώντας όχι να κατανοήσει τα γεγονότα με άλλο τρόπο, αλλά να κάνει τομές εικονικών ενεργημάτων, τα οποία συνιστούν μια «πολιτική εικονολογική» παρέμβαση στο πεδίο της μνήμης, της σύγκρουσης, της απόρριψης...».

Ο Γιώργος Τσακνιάς, σημειώνει:

«...Ο Σπηλιόπουλος παρεμβαίνοντας στο σώμα της εφημερίδας και αλλοιώνοντάς τη: αλλάζει το νόημα των λέξεων, σβήνει φράσεις ολόκληρες και αναγκάζει τον θεατή να διαβάσει μόνο όσες επιλέγει ο ίδιος, παρεμβαίνει σε φωτογραφίες, σβήνει λεζάντες, γράφει δικές του, αποσυνδέει γεγονότα, πληροφορίες και πρόσωπα ή τα συνδέει όπως θέλει. Σβήνοντας, αφαιρεί — όχι τόσο με τον τρόπο που αφαιρούν οι εικαστικοί, αλλά μουσικά: οι σβησμένες

λέξεις είναι οι νότες που δεν παίχτηκαν. Κι όπως θα έλεγαν ο Μάιλς Ντέιβις και ο Τζέρι Γκαρσία (η φράση αποδίδεται και στους δύο αυτούς μεγάλους μουσικούς), «δεν έχει τόση σημασία ποιες νότες παίζεις όσο ποιες νότες δεν παίζεις».... «Πειράζοντας» τις εφημερίδες, όμως, ο Σπηλιόπουλος παράλληλα τις απαθανατίζει· αναιρεί έτσι, αν επιμείνουμε στις κυριολεξίες, ένα βασικό τους χαρακτηριστικό, που αναδεικνύεται και από την ετυμολογία της λέξης: τον εφήμερο χαρακτήρα τους... Τα έργα του Μάριου Σπηλιόπουλου δεν είναι —ευτυχώς!— ούτε «αντισυστημικά», ούτε «συστημικά». Είναι βεβαίως αυθεντικά, χωρίς να διεκδικούν την αυθεντία. Ως μυθοπλασία, νομίζω πως συνιστούν σχόλιο στην επικαιρότητα και στο τι είναι επίκαιρο σήμερα, στο πώς μπορούμε να το εντοπίζουμε και να διαλεγόμαστε μαζί του, κάτι που φαντάζει όλο και πιο δύσκολο, παρά την όλο και πιο εύκολη πρόσβαση στην πληροφορία. Ή ίσως ακριβώς εξαιτίας της. Πρωτίστως, όμως, οι 114 χειροποίητες εφημερίδες του Σπηλιόπουλου αποτελούν το ιδιότυπο ημερολόγιο μιας περιεργής και δύσκολης δεκαετίας, το παλίμψηστο με το οποίο, για να επιστρέψουμε στη Μυριάμ Ρεβώ ντ' Αλλόν, ο καλλιτέχνης προσπαθεί να επινοήσει και να κατασκευάσει μια οντολογία του παρόντος, μια οντολογία του εαυτού του ».

Εγκαίνια Έκθεσης: Παρασκευή 1 Νοεμβρίου 2019 και ώρα 20:00

Διάρκεια Έκθεσης: 1 Νοεμβρίου – 30 Νοεμβρίου 2019

Ώρες Λειτουργίας: Δευτέρα κλειστά
Τετάρτη - Σάββατο 11:00 - 16:00
Τρίτη - Πέμπτη - Παρασκευή 11:00 - 20:00

Η είσοδος στην έκθεση είναι ελεύθερη για το κοινό.

Εικαστικός Κύκλος ΔΛ, Ακαδημίας 6, Αθήνα 10671, +30 2103646818-9

Χορηγοί:

Χορηγός Επικοινωνίας:

Εικαστικός Κύκλος ΔΛ, Ακαδημίας 6, Τ.Κ. 10671, Αθήνα, Τ. (+30) 210 3646818-9
email: info@ikastikoskiklos.com - www.ikastikoskiklos.com